

Dirección Xeral de Educación, Formación Profesional e Innovación Educativa

Proba para a obtención do título de bacharel

Setembro 2020

Exercicio / Ejercicio	2.º
Período	2
Modalidade / Modalidad	Humanidades e Ciencias Sociais / Humanidades y Ciencias Sociales
Exame de / Examen de	Grego I e II / Griego I y II

1.º apelido / 1.º apellido	
2.º apelido / 2.º apellido	
Nome / Nombre	
DNI	

1. Formato da proba / Formato de la prueba

Formato e puntuación / Formato y puntuación

- A proba consta de cinco preguntas.
La prueba consta de cinco preguntas.
- A cualificación de cada pregunta aparece a carón de cada unha delas.
La calificación de cada pregunta aparece al lado de cada una de ellas.

Duración

- Este exercicio terá unha duración máxima de 60 minutos.
Este ejercicio tendrá una duración máxima de 60 minutos.

Material

- Pódese usar dicionario de grego.
Se puede usar diccionario de grego.

2. Exercicio / Ejercicio

1. Traduza o seguinte texto.

Traduzca el siguiente texto.

(Valoración: 5 puntos)

Τὸ λίνον ἐξάψας Θησεὺς τῆς θύρας ἐφελκόμενος εἰσῆει. καταλαβὼν δὲ Μινώταυρον ἐν ἐσχάτῳ μέρει τοῦ λαβυρίνθου παίων πυγμαῖς ἀπέκτεινεν, ἐφελκόμενος δὲ τὸ λίνον πάλιν ἐξῆει. καὶ διὰ νυκτὸς μετὰ Ἀριάδνης καὶ τῶν παίδων εἰς Νάξον ἀφικνεῖται.

Notas:

εἰσῆει de εἵσειμι: «entrar»

ἐξῆει de ἔξειμι: «saír» / «salir»

Νάξος: «a illa de Naxos» / «la isla de Naxos»

Teseo, tras atar o fío á porta e arrastrándoo tras de si, entrou. E despois de atopar ao Minotauro na parte extrema do labirinto, golpeándoo con seus puños, matouno; tras recoller de novo o fío, saíu. E pola noite chega a Naxos con Ariadna e os mozos.

2. Analice morfosintacticamente o fragmento subliñado no texto.

Analice morfosintácticamente el fragmento subrayado en el texto.

(Valoración: 1 punto)

καὶ διὰ νυκτὸς μετὰ Ἀριάδνης καὶ τῶν παίδων εἰς Νάξον ἀφικνεῖται

καὶ	διὰ νυκτὸς	μετὰ Ἀριάδνης καὶ τῶν παίδων	εἰς Νάξον	ἀφικνεῖται
nex.	prep.+xentivo	prep.+xenitivos	prep.+acusativo	verbo
N	CC Tempo	CC Sociativo/Compañía	CC Dirección/Lugar	NV/Pred
Oración				

3. Escriba un helenismo derivado de cada un destes vocábulos gregos. Indique o significado do helenismo proposto.

Escriba un helenismo derivado de cada uno de estos vocablos griegos. Indique o significado do helenismo proposto.

(Valoración: 1 punto)

a) δῆμος

b) ἄριστος

c) πόλις

d) θεός

- δῆμος: democracia, demografía, demoscopia, demagogo...
- ἄριστος: aristocracia, aristocrático...
- πόλις: política, policía, politólogo, acrópole...
- θεός: teoloxía, teólogo, teocrático, ateo...

4. Desenvolva este tema: A épica grega (máximo: 300 palabras).

Desarrolle este tema: La épica griega (máximo: 300 palabras).

(Valoración: 1,5 puntos)

A épica ten as súas orixes nas narracións orais dos acontecementos que deron lugar ao nacemento dun pobo. Estas narracións transmitíanse oralmente e construíanse tomando como base antigos mitos.

Un poema épico é unha composición extensa de carácter narrativo, cun número indeterminado de versos sen división estrófica que conta as proezas e aventuras dos heroes. O narrador é omnisciente, obxectivo e dá fe da veracidade do que conta; hai invocacións, saudacións estereotipadas, diálogos, símiles, digresións e a repetición frecuente de elementos típicos.

O xénero épico é cronoloxicamente o primeiro dos xéneros da literatura grega, xa que está documentado dende o VIII a.C. Os dous primeiros poemas gregos que temos son a *Iliada* e a *Odisea* de Homero.

Os trazos que caracterizaron este xénero épico son a oralidade, a música e o hexámetro dactílico.

Os poetas chamábanse aedos, é dicir ‘cantores’.

As fórmulas épicas van dende un epíteto ata un ou varios versos, que se repiten con pequenas variantes. Tamén hai escenas típicas, que se repiten coas mesmas palabras.

A cólera de Aquiles, un episodio da Guerra de Troia, é o tema da *Iliada*.

A volta de Odiseo, un dos heroes que destruíron a cidade de Troia, á súa patria, Ítaca, é o tema da

Odisea.

Os heroes de Homero son a encarnación do ideal humano da aristocracia grega: son ἄριστοι porque están en posesión da ἀρετή. Este termo identifica aquela cualidade que fai a un home superior aos demais.

As obras de Hesíodo, escritas tamén en verso épico son a *Teogonía* e *Os traballos e os días*.

A rica creación épica grega é a fonte fundamental de inspiración da épica latina. O caso máis destacado é o de Virxilio, que describe na *Eneida* a caída de Troia e a fuxida de Eneas. Logo seguiu sendo unha canteira para obras posteriores, como a medieval *Historia Troiana polimétrica* en España ou o *Roman de Troie* en Francia.

5. Desenvolva este tema: Os xogos olímpicos na Grecia clásica (máximo: 300 palabras).

Desarrolle este tema: Los juegos olímpicos en la Grecia clásica (máximo: 300 palabras).

(Valoración: 1,5 puntos)

En Grecia dábase moita importancia á práctica do deporte, porque un corpo proporcionado e perfecto era indicativo dunha mente e dunha alma ben evolucionadas, así como un símbolo de prestixio social. Crían, ademais, que axudaba á hora de desenvolver as calidades necesarias para ser un bo cidadán e que era un excelente adestramento físico e moral para un bo soldado. Os adestramentos a cargo do παιδοτρίβης (profesor de ximnasia) tiñan lugar nos ximnacios e palestras, aos que os nenos empezaban a ir dunha maneira regular aos doce anos. Aí veneraban ao deus Hermes por ser quen ensinou os exercicios ximnásticos aos mortais.

O deporte estaba asociado orixinariamente á relixión. Os xogos celebrábanse normalmente nos santuarios para conmemorar ritos e festividades relixiosas.

En Olimpia celebrábanse en honor a Zeus uns xogos que acadaron tal renome que atletas de todas parte de Grecia querían participar neles.

O ano 776 a. de C. foi a data da primeira olimpíada, na que os gregos situaban o comezo da era pola que establecían a súa cronoloxía. Estes xogos celebrábanse cada catro anos.

O edicto do emperador Teodosio no ano 393 d. de C., prohibindo os xogos, puxo fin ás olimpíadas do mundo antigo.

Os participantes adestraban durante dez meses nas súas cidades e logo un mes intensivo na Élide antes do comezo dos xogos. Alí realizaban exercicios especializados e seguían unha dieta a base de pan, cebada, puré de trigo, figos secos, noces e queixo fresco. Posteriormente engadiuse tamén carne.

O primeiro día celebrábase unha procesión ata o altar de Zeus, facíanse sacrificios e xuramentos, e logo tiñan lugar os sorteos mediante pares de fichas que escollían os mesmos atletas.

Durante os tres días seguintes celebrábanse as competicións, e o derradeiro día entregábanse os premios.

O vencedor era coroado cun ramo de oliveira no templo de Zeus. Máis adiante, tras a vitoria, dáselle unha folla de palma e unha banda branca para cingir na fronte. Cando chegaba á súa cidade era honrado coma un rei, e concedíanlle regalos e outras prerrogativas.

